

Jóhírterjesztés

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 51-52. szám, 2020. december 17.

Hajnali órán a lakásából vitték el a rendőrök a legismertebb magyar vírustagadót, de nem azért, mert bömböltette a tévét, vagy ölte a családját, vagy pláne, mert csalt, lopott, sikkasztott volna, hanem mert vírust tagadott, vagyis a nagyérdemű publikumot különféle zagyvaságokkal traktálta. Magyarországon eszerint hülyeségeket beszélni hatóságilag tilos, ergo azok a honfitársaink, akik a nagy nyilvánosság előtt rezsimkompatibilis módon szoktak megnyilatkozni, számíthatnak rá, hogy a zsandár egyszer őket is elviszi. A Btk. ide vágó paragrafusát nem találjuk, annyi azonban nyilvánvaló, hogy amennyiben a magyar törvények szerint esztelenül szólni bűncselekmény, akkor a nemzetünk legjobbjaira kiszabható büntetési tételeket csakis évszázadokban, évezredekben, sőt eonokban lehetne mérni, ha egyáltalán lehetne, és ha rájuk is ugyanazok a törvények vonatkoznának, mint mindenki másra. Elkeseredésre azonban semmi ok, először is nem ugyanazok vonatkoznak, másodsor pedig tudományos felismerésekre támaszkodva joggal remélhetjük, hogy illiberális államunkra mind szebb jövő köszönt.